

รายงานผลงานเรื่องเต็มการทดลองที่สิ้นสุด

1. แผนงานวิจัย แผนบูรณาการวิจัยและพัฒนาพืชผักเพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

2. โครงการวิจัย ปรับปรุงพันธุ์เผือกโดยการฉายรังสีแกมมา

กิจกรรม การปรับปรุงพันธุ์เผือกโดยการฉายรังสีแกมมาแบบเฉียบพลัน

3. ชื่อการทดลอง (ภาษาไทย) ผลของรังสีแกมมาต่อการกลายพันธุ์ของหัว cormels เผือกพันธุ์พิจิตร 1 (*Colocasia esculenta* (L.) Schott. cv. Phichit1)

ชื่อการทดลอง (ภาษาอังกฤษ) Effect of Gamma Irradiation on Mutations of Taro Cormels (*Colocasia esculenta* (L.) Schott.) cv. Phichit1

4. คณะผู้ดำเนินงาน

หัวหน้าการทดลอง นายทวีป หลวงแก้ว สังกัด ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพิจิตร

ผู้ร่วมงาน

นางสาวกัญยรัตน์ ตันยา สังกัด ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพิจิตร
นายบุญเชิด แก้วสิทธิ์ สังกัด ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพิจิตร
นายพินิจ เขียวพุ่มพวง สังกัด ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพิจิตร

5. บทคัดย่อ

การปรับปรุงพันธุ์เผือกโดยใช้การผสมพันธุ์มีข้อจำกัด เนื่องจากเผือกออกดอกยาก ทำให้การปรับปรุงพันธุ์โดยวิธีการผสมพันธุ์มีความเป็นไปได้ยาก การศึกษาผลของรังสีแกมมาต่อการกลายพันธุ์ของหัว cormels เผือกพันธุ์พิจิตร 1 (*Colocasia esculenta* (L.) Schott. cv. Phichit1) ที่ปริมาณรังสี 0 10 20 30 40 50 60 และ 70 เกรย์ ดำเนินงานโดยการปลูกคัดเลือกและทดสอบสายต้นเผือกที่มีลักษณะทรงต้นเตี้ย จำนวนหน่อ น้อย ระยะเวลาห่อหุ้ม ผลผลิตสูง และผลผลิตมีคุณภาพการบริโภคดี เปรียบเทียบกับต้นควบคุม ผลการวิจัยพบว่า การฉายรังสีในปริมาณที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้ต้นเผือกงอกเป็นต้นลดลง โดยการฉายรังสีแกมมากับหัว cormels เผือกพันธุ์พิจิตร 1 ที่ปริมาณรังสี 10 เกรย์ มีเปอร์เซ็นต์ความงอกสูงที่สุด 44.0 เปอร์เซ็นต์ และที่ 20 เกรย์ มีเปอร์เซ็นต์ความงอกรองลงมาที่ 2.00 เปอร์เซ็นต์ โดยพบว่าปริมาณรังสีที่ทำให้ต้นเผือกพันธุ์พิจิตร 1 ตายที่ 50 เปอร์เซ็นต์ (LD₅₀) ที่ระดับปริมาณรังสี 8.00 เกรย์ พบความสูงต้น เส้นรอบวงโคนต้น จำนวนหน่อ ระยะห่างระหว่าง และผลผลิต มีความแตกต่างกันทางสถิติ พบเผือกพันธุ์พิจิตร 1 มีความสูงของต้นสูงที่สุด 102 เซนติเมตร สายต้น PC1-10-8-19-6-7-12 มีเส้นรอบวงโคนต้นกว้างที่สุด 28.4 เซนติเมตร สายต้น PC1-10-8-19-6-7-12 มีจำนวนหน่อต่อต้นน้อยที่สุด 2.00 หน่อ สายต้น PC1-10-8-19-6-7-12 มีระยะห่างของหน่อห่างที่สุด 13.2 เซนติเมตร และเผือกสายต้น PC1-

10-8-19-6-13 ให้ผลผลิตต่อไร่สูงที่สุดที่ 4,109 กิโลกรัม ขณะที่ทุกสายต้นได้รับความนิยมของผู้บริโภคในระดับดี (4 จาก 5 คะแนน)

คำสำคัญ : เผือก การปรับปรุงพันธุ์ การคัดเลือก รังสีแกมมา การกลายพันธุ์

6. บทนำ

เผือกเป็นพืชเศรษฐกิจระดับท้องถิ่นที่สำคัญ คนไทยนิยมบริโภคเผือกเพราะมีกลิ่นหอม และรสชาติดี หัวเผือกจะมีส่วนประกอบเป็นพวกแป้ง และแร่ธาตุต่างๆ ส่วนใบประกอบไปด้วยโปรตีน และแร่ธาตุ ซึ่งใบเผือกสามารถนำไปใช้เป็นอาหารสัตว์ได้ด้วย มีเผือกบางประเภทที่ใช้ใบสำหรับบริโภคซึ่งหัวจะมีขนาดเล็กไม่เหมาะต่อการบริโภค (มาลินีและคณะ, 2534) เผือกเป็นพืชเก่าแก่ที่มนุษย์อยู่ในเขตร้อนรู้จักและนำมาเพาะปลูกแหล่งกำเนิดของเผือก คือ อินเดียโดยเพาะปลูกกันมาตั้งแต่ราว 9,000 ปีมาแล้ว และจากอินเดีย เผือกแพร่กระจายออกไปทางตะวันออกสู่จีน เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หมู่เกาะต่างๆ ในแปซิฟิก และทางตะวันตกสู่ทวีปแอฟริกา ประชาชนชาวเกาะต่างๆ ในมหาสมุทรแปซิฟิกโดยเฉพาะชาวโพลินีเซีย ซึ่งเป็นชาวพื้นเมืองของเกาะฮาวายเป็นพวกที่บริโภคเผือกมากที่สุดในโลก โดยจะบริโภคเผือกเป็นอาหารหลักแทนข้าว (ทวีทอง, 2545) เผือกเป็นพืชที่มีลำต้นใต้ดินเจริญเติบโตกลายเป็นหัว และมีหัวเล็กๆ ล้อมรอบ หัวมีขนาดและรูปร่างแตกต่างกันออกไป ต้นสูง 0.4-2 เมตร ใบใหญ่เป็นรูปหัวใจมีขนาดสีต่างๆ กัน ใบเกิดจากใต้ดิน ดอกประกอบด้วย 2-5 ช่อดอกอยู่ในก้านใบ ช่อดอกมีก้านยาว 15-30 เซนติเมตร ดอกทยอยบาน มักจะไม่พบดอกตัวเมีย ดอกตัวผู้หนึ่งดอกมีก้านเกสรตัวผู้ 2-3 อัน ผลมีสีเขียวเปลือกบาง ไม่ค่อยมีเมล็ด เผือกที่ปลูกในฮาวาย นิวกีนิ และโตมินิกัน สามารถติดเมล็ดได้ ปัจจุบันเผือกเป็นพืชหัวเศรษฐกิจที่มีศักยภาพในการส่งออก โดยส่งออกทั้งในรูปหัวเผือก ก้านเผือก และใบเผือก ในปี 2562 ประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกเผือกประมาณ 9,162 ไร่ ในพื้นที่ปลูก 29 จังหวัด ผลผลิตรวมประมาณ 14,774,000 กิโลกรัม ผลผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ 2,997 กิโลกรัมต่อไร่ ราคาที่เกษตรกรขายได้ เฉลี่ยที่ 26 บาทต่อกิโลกรัม แหล่งปลูกเผือกที่สำคัญได้แก่ กระจับปี่ กรุงเทพมหานคร กาญจนบุรี กาแพงเพชร ขอนแก่น ชัยภูมิ เชียงใหม่ และตรัง (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2562) Resistant Starch (RS) หรือแป้งทนย่อย คือแป้งที่ไม่สามารถย่อยโดยเอนไซม์ α -1,4 amylase ที่มีอยู่ในกระเพาะลำไส้เล็กของมนุษย์ แต่จะผ่านไปในส่วนลำไส้ใหญ่และถูกหมักโดยจุลินทรีย์ได้กรดไขมันสายสั้น ซึ่งมีประโยชน์ต่อสุขภาพเช่นเดียวกับใยอาหาร (dietary fiber) ที่มีบทบาทในการป้องกันโรคมะเร็งลำไส้ใหญ่ทำให้ระบบการขับถ่ายดีขึ้น ลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคไขมันอุดตันในเส้นเลือด โรคหัวใจ และโรคเบาหวาน เผือกหอมมีคุณสมบัติเป็นสารพรีไบโอติก (Prebiotics) สารพรีไบโอติก คือ สารที่ไม่ถูกย่อยในทางเดินอาหาร มีประโยชน์คือ ช่วยกระตุ้นการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ที่มีประโยชน์ในระบบทางเดินอาหารเนื่องจากเผือกหอมมีปริมาณของแป้งทนย่อย (resistant starch) อยู่สูง ซึ่งไม่ถูกย่อยและดูดซึมภายในลำไส้เล็กแต่จะถูกหมักโดยจุลินทรีย์ภายในลำไส้ใหญ่ ทำให้เกิดกรดไขมันสายสั้นได้แก่ อะซิเตท บิวทีเรท และโพรพิโอเนต โดยกรดไขมันนี้จะไปยับยั้งการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรค และช่วยกระตุ้นการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ที่มีประโยชน์ในระบบทางเดินอาหาร (Sajilata et al., 2006) เผือกมีปริมาณแป้งทนย่อยสูงประมาณร้อยละ 40 ซึ่งใกล้เคียงกับแป้งทนย่อยจากอุตสาหกรรม

พันธุ์เหือกที่เกษตรกรปลูกเป็นการค้าในปัจจุบันส่วนใหญ่จะเป็นพันธุ์พื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่นมีผลผลิตต่ำ แตกหน่อข้างมากทำให้ผลผลิตต่ำ คุณภาพของหัวไม่ตรงกับความต้องการของตลาดทั่วไป ไม่ทนทานต่อการเข้าทำลายของโรคและแมลง เช่น โรคใบไหม้ หรือโรคใบจุดตาเสือ โรคหัวเน่า หนอนกระทุ้ง ผีเสื้อ หนอน เพลี้ยไฟ และไรแดง มีอายุเก็บเกี่ยวมากกว่า 6 เดือน บางพันธุ์ปลูกได้ดีในที่ดอนหรือสภาพไร่ บางพันธุ์ปลูกได้ดีในสภาพที่ลุ่ม ทำให้เกษตรกรต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาสูง เหือกพันธุ์พิจิตร 1 มีกลิ่นหอม เนื้อมีสีขาวปนม่วง แต่ไม่ทนทานต่อโรคใบไหม้ ทรงต้นสูงทำให้ดูแลรักษายาก การปรับปรุงพันธุ์เหือกโดยวิธีการใช้การผสมเกสรทำได้ยาก เพราะสายพันธุ์เหือกที่ปลูกในประเทศไทยออกดอกยาก ทำให้ต้องหาวิธีการอย่างอื่นสำหรับใช้ในการปรับปรุงพันธุ์เหือก การใช้รังสีเพื่อชักนำให้เกิดการกลายพันธุ์ (mutation) เป็นวิธีการปรับปรุงพันธุ์ที่ทำให้ได้พืชพันธุ์ใหม่ในระยะเวลาอันสั้น ทำให้ได้เหือกพันธุ์ใหม่ ผลผลิตมีคุณภาพดี เหมาะสมสำหรับการรับประทานและแปรรูปเป็นอุตสาหกรรม ดังนั้นจึงควรศึกษาผลของรังสีแกมมาต่อการกลายพันธุ์ของหัว cormels เหือกพันธุ์พิจิตร 1 เพื่อให้ได้พันธุ์เหือกที่มีลักษณะทรงต้นเตี้ย ทนทานต่อโรคใบไหม้ อายุเก็บเกี่ยวสั้น เปอร์เซ็นต์แป้งสูง และผลผลิตมีคุณภาพการบริโภคดี

7. ระเบียบวิธีการวิจัย

อุปกรณ์

1. หัว cormels เหือกพันธุ์พิจิตร 1
2. ปุ๋ยคอก และปุ๋ยเคมี สูตร 16-16-16, 13-13-21, 46-0-0
3. สารควบคุมการเจริญเติบโต
4. สารป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูพืช
5. กระถางพลาสติก
6. วัสดุปลูก vermiculite + พีทมอส
7. เครื่องฉายรังสีแกมมา Mark I (แบบเฉียบพลัน)
8. อุปกรณ์สำหรับบันทึกข้อมูล

วิธีการ

แบบและวิธีการทดลอง

ผลของรังสีแกมมาต่อการกลายพันธุ์ของหัว cormels เหือกพันธุ์พิจิตร 1 มี 8 กรรมวิธี ประกอบด้วย ปริมาณรังสีแกมมาที่ 0 10 20 30 40 50 60 และ 70 เกรย์

วิธีปฏิบัติการทดลอง

1. นำหัวเหือกขนาดเล็ก (cormels) พันธุ์พิจิตร 1 ไปฉายรังสีแกมมาแบบเฉียบพลัน (acute irradiation) ด้วยเครื่องฉายรังสีแกมมา Gamma Irradiator Mark I ในปริมาณ 0 10 20 30 40 50 60 และ 70 เกรย์ ตรวจสอบเปอร์เซ็นต์การตาย เปอร์เซ็นต์การรอด และหาค่าปริมาณรังสีที่ทำให้พืชตาย 50% (50% lethal dose : LD₅₀)

2. เมื่อดันเผือกพร้อมที่จะย้ายปลูก นำต้นเผือกปลูกในภาชนะที่ใช้วัสดุปลูก ดิน:แกลบดำ:ปุ๋ยคอก อัตรา 1:1:1

3. ย้ายต้นกล้าเผือกลงปลูกลงในกระถางขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 20 นิ้ว ปฏิบัติดูแลรักษาจนกระทั่งเก็บเกี่ยว บันทึกข้อมูลด้านโรค แมลงศัตรูพืช ข้อมูลด้านการเจริญเติบโต จำนวนหน่อต่อต้น ขนาดหัว จำนวนหัว น้ำหนักหัว รูปทรงของหัว สีของเนื้อ คุณภาพการบริโภค และลักษณะกลายพันธุ์ต่างๆ

4. คัดเลือกพันธุ์จนถึงรุ่น M₆ บันทึกข้อมูลด้านโรค แมลงศัตรูพืช ข้อมูลด้านการ จำนวนหน่อต่อต้น ขนาดหัว จำนวนหัว น้ำหนักหัว รูปทรงของหัว สีของเนื้อ คุณภาพการบริโภค และลักษณะกลายพันธุ์ต่างๆ

5. ใช้วิธีการคัดเลือกแบบ single seed descent

การบันทึกข้อมูล

1. เปอร์เซ็นต์การตาย เปอร์เซ็นต์การรอดชีวิต
2. ค่าปริมาณรังสีที่ทำให้พืชงอก 50% (50% lethal dose : LD₅₀)
3. ข้อมูลด้านโรคและแมลงศัตรูเผือก
4. ข้อมูลด้านการเจริญเติบโตด้านความสูงต้น เส้นรอบวงโคนต้น จำนวนหน่อต่อต้น ระยะห่างของหน่อ จำนวนลูกซอ ขนาดหัว และน้ำหนักหัว
5. รูปทรงของหัว ลักษณะรูปทรงของหัวเผือกมีดังนี้ (IPGRI, 1999)
 - Conical
 - Round
 - Cylindrical
 - Elliptical
 - Dumb-bell
 - Elongated
 - Flat and multifaced
 - Clustered
6. สีของเนื้อ ลักษณะสีของเนื้อมีดังนี้ (IPGRI, 1999)
 - ขาว
 - เหลือง
 - ส้ม
 - ชมพู
 - แดง
 - แดงม่วง
 - ม่วง
 - ไม่สม่ำเสมอ

7. คุณภาพการบริโภคของเนื้อเยื่อที่ผ่านการนึ่ง (100 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 20 นาที) โดยให้คะแนน ด้านเส้นใย รสชาติ ความหวาน และความนิยมของผู้บริโภค จำนวนคนที่ใช้ทดสอบ 10 คน (N = 10) โดยมีเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

- ความหอม : หอม (1 คะแนน) และไม่หอม (2 คะแนน)
- เส้นใย : น้อย (1 คะแนน) ปานกลาง (2 คะแนน) และมาก (3 คะแนน)
- ความหวาน : ไม่หวาน (1 คะแนน) หวานน้อย (2 คะแนน) หวานปานกลาง (3 คะแนน) และหวานมาก (4 คะแนน)
- ความนิยมของผู้บริโภค : น้อยที่สุด (1 คะแนน) เล็กน้อย (2 คะแนน) ปานกลาง (3 คะแนน) มาก (4 คะแนน) และมากที่สุด (5 คะแนน)

8. ข้อมูลด้านโรคและแมลงศัตรูเหือก

วิเคราะห์ข้อมูลการทดลอง

วิเคราะห์ข้อมูลการทดลองโดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแต่ละกรรมวิธีด้วยวิธี DMRT (Duncan's New Multiple Range Test)

ระยะเวลาดำเนินการและสถานที่

เริ่มต้น ตุลาคม 2557 สิ้นสุด กันยายน 2563

ดำเนินการที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพิจิตร จำนวน 1 แปลง

8. ผลการวิจัยและอภิปรายผล

จากการนำหัว cormels ไปฉายรังสีแกมมาแบบเฉียบพลัน (acute irradiation) ด้วยเครื่องฉายรังสีแกมมา Gamma Irradiator Mark I ทำการปลูกคัดเลือกพันธุ์จนถึงรุ่น M₆ แล้วทำการปลูกเปรียบเทียบพันธุ์และทดสอบพันธุ์ในแปลงที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพิจิตร มีผลการทดลองดังนี้

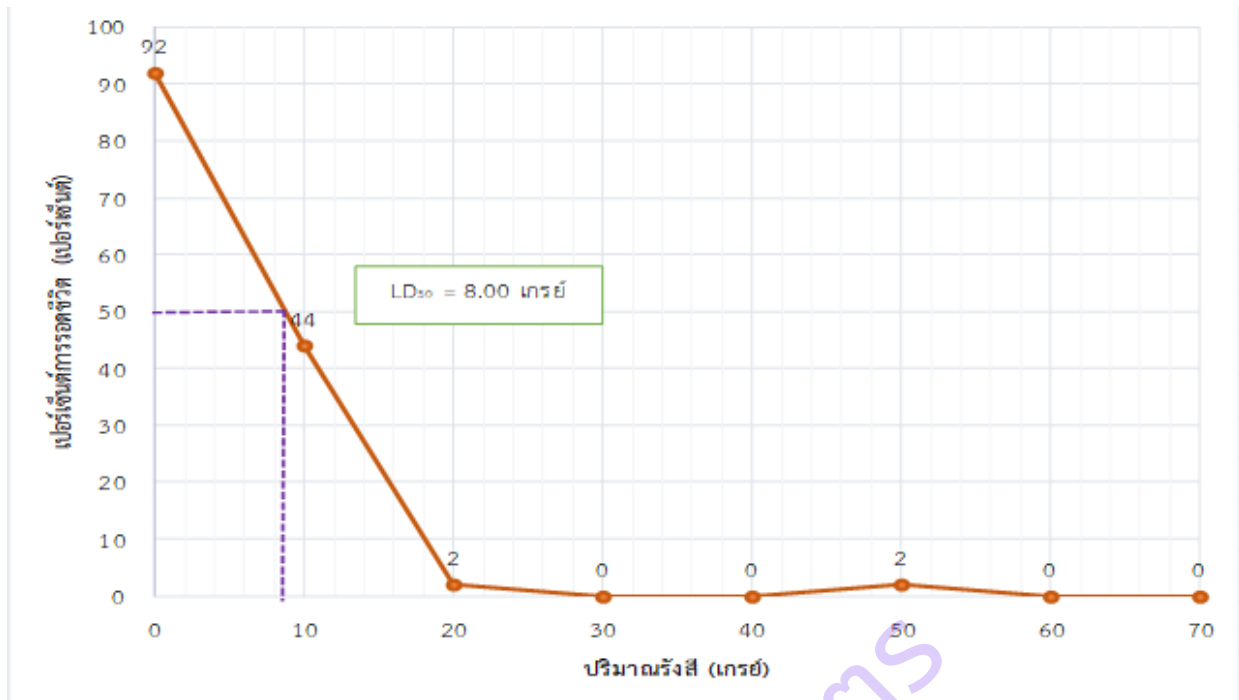
ผลของรังสีแกมมาต่อการงอกของหัว cormels

หลังจากดำเนินการฉายรังสีแกมมาหัว cormels เฝือกพันธุ์พิจิตร1 และนำมาเพาะในวัสดุเพาะเมื่อต้นกล้าอายุ 30 วันทำการตรวจสอบความงอกพบว่า เมื่อระดับปริมาณการฉายรังสีเพิ่มขึ้นทำให้มีผลต่อการงอกของหัว cormels เฝือกต่ำลง เมื่อทำการตรวจสอบความงอกพบว่า ระดับปริมาณรังสีที่ 10 เกรย์ พบหัว cormels งอกเป็นต้นอ่อนมากที่สุดที่ 22 หัว คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ความงอก 44.0 เปอร์เซ็นต์ (ความงอกคิดเป็น 47.82 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนหัว cormels ที่ไม่ได้รับการฉายรังสี) รองลงมาเป็นระดับปริมาณรังสีที่ 20 และ 50 เกรย์ ที่พบหัว cormels งอกเป็นต้นอ่อนเท่ากับที่ 1 หัว คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ความงอกเท่ากับที่ 2.00 เปอร์เซ็นต์ (ความงอกคิดเป็น 2.17 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนหัว cormels ที่ไม่ได้รับการฉายรังสี) โดยที่ระดับปริมาณรังสีที่ 30 40 60 และ 70 เกรย์ พบว่า หัว cormels ที่ได้รับการฉายรังสีแกมมาทุกหัวไม่สามารถงอกเป็นต้นอ่อนได้ (ตารางที่ 1) ระดับปริมาณรังสีที่ใช้ชักนำให้เกิดการกลายพันธุ์ มีผลต่อการงอกของหัว cormels เห็นได้จากการฉายรังสีใน ระดับปริมาณที่สูงขึ้น ส่งผลให้การงอกของหัว cormels ลดลงหรือไม่สามารถงอกเป็นต้นอ่อนได้เลย

ตารางที่ 1 จำนวนหัว cormels ที่งอก เปอร์เซ็นต์ความงอก และความงอกคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของจำนวนหัว cormels ที่ไม่ได้รับการฉายรังสี ที่เป็นผลจากรังสีแกมมาต่อการกลายพันธุ์ของหัว cormels ผีอกพันธุ์พิจิตร1 (*Colocasia esculenta* (L.) Schott. cv. Phichit1) ที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพิจิตร ปี 2557-2563

ปริมาณรังสี (เกรย์)	จำนวนหัว cormels ที่ใช้ทำการทดลอง (หัว)	จำนวนหัว cormels ที่งอกทั้งหมด (หัว)	เปอร์เซ็นต์ความงอก (เปอร์เซ็นต์)	ความงอกคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของจำนวนหัว cormels ที่ไม่ได้รับการฉายรังสี (เปอร์เซ็นต์)
0	50	46	92.0	100
10	50	22	44.0	47.8
20	50	1	2.00	2.17
30	50	0	0.00	0.00
40	50	0	0.00	0.00
50	50	1	2.00	2.17
60	50	0	0.00	0.00
70	50	0	0.00	0.00

ทำการหาปริมาณรังสีที่เหมาะสมเพื่อหาค่า LD₅₀ หรือค่าปริมาณรังสีที่ทำให้พืชงอก 50 เปอร์เซ็นต์ (50% lethal dose : LD₅₀) โดยให้เปอร์เซ็นต์ความงอกเป็นแกน Y และระดับปริมาณรังสีเป็นแกน X พบว่า ที่ระดับปริมาณรังสี 8.00 เกรย์ ส่งผลให้หัว cormels ผีอกมีเปอร์เซ็นต์ความงอก 50 เปอร์เซ็นต์ (ภาพที่ 1) พืชแต่ละชนิดมีความไวต่อรังสี (radiosensitivity) แตกต่างกัน ลักษณะความไวหรือการต้านทานต่อรังสีขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ การพิจารณาการใช้ปริมาณรังสีในปริมาณที่เหมาะสม สามารถคาดคะเนปริมาณรังสีที่เหมาะสมโดยทำการทดลองเพื่อหาค่า LD₅₀ (50% lethal dose : LD₅₀) หรือ GR₅₀ (50% Growth Reduction) (สิรินุช, 2540)

ภาพที่ 1 ค่า LD_{50} หรือค่าปริมาณรังสีที่ทำให้หัว cornels ฝือกงอก 50 เปอร์เซ็นต์ (50% lethal dose : LD_{50})

ลักษณะผิดปกติที่เกิดจากผลของรังสีแกมมาในชั่ว M_1

ในชั่ว M_1 พบลักษณะผิดปกติที่เป็นผลมาจากการฉายรังสีแกมมา 2 ลักษณะคือ ลักษณะก้านใบโค้งงอ และเส้นใบมีลักษณะสีขาว จำนวน 2 สายต้น (ภาพที่ 2)

ภาพที่ 2 ลักษณะก้านใบโค้งงอ (ซ้าย) และเส้นใบมีลักษณะสีขาวปนม่วง (ขวา) ที่เป็นผลจากรังสีแกมมาต่อการกลายพันธุ์ของหัว cornels ฝือกพันธุ์พิจิตร 1 (*Colocasia esculenta* (L.) Schott. cv. Phichit1)

จากการปลูกและคัดเลือกพันธุ์จนถึง M_6 คัดเลือกพันธุ์ฝือกไว้ 2 สายต้นสำหรับนำไปปลูกทดสอบพันธุ์ และจากการตรวจสอบคุณสมบัติของพันธุ์ฝือกที่คัดเลือกได้จากการปลูกทดสอบพันธุ์ในแปลงที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพิจิตร ในด้านความสูงต้น เส้นรอบวงโคนต้น จำนวนหน่อ ระยะห่างของหน่อ จำนวนลูกขอ ความกว้างและความยาวของหัว ผลผลิต และคุณภาพการบริโภค มีผลการทดลองดังนี้

ความสูงต้น เหือกแต่ละสายต้นมีความสูงต้นแตกต่างกัน จากการทดลองพบว่า เหือกพันธุ์พิจิตร1 มีความสูงต้นสูงที่สุด 102 เซนติเมตร แตกต่างกับ ($p \leq 0.05$) กับ เหือกสายต้น PC1-10-8-19-6-7-12 และ PC1-10-8-19-6-13 ที่มีความสูงต้น 78.0 และ 80.0 เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ 2)

เส้นรอบวงโคนต้น เหือกแต่ละสายต้นมีความกว้างเส้นรอบวงโคนต้นแตกต่างกัน จากการทดลองพบว่า เหือกสายต้น PC1-10-8-19-6-7-12 มีเส้นรอบวงโคนต้นกว้างที่สุด 28.4 เซนติเมตร และมากกว่า ($p \leq 0.05$) เหือกพันธุ์พิจิตร1 (23.3 เซนติเมตร) แต่เส้นรอบวงโคนต้นไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$) กับเหือกสายต้น PC1-10-8-19-6-13 (27.7 เซนติเมตร) (ตารางที่ 2) เส้นรอบวงโคนต้นจะมีปฏิสัมพันธ์กับขนาดของหัวเหือก ถ้าเส้นรอบวงโคนต้นมีขนาดใหญ่ จะทำให้ขนาดของหัวเหือกมีขนาดใหญ่ตามเส้นรอบวงโคนต้นไปด้วย

จำนวนหน่อ เหือกแต่ละสายต้นมีจำนวนหน่อแตกต่างกัน จากการทดลองพบว่า เหือกพันธุ์พิจิตร1 มีจำนวนหน่อต่อต้นมากที่สุด 6.50 หน่อ แตกต่างกับ ($p \leq 0.05$) กับ เหือกสายต้น PC1-10-8-19-6-13 และ PC1-10-8-19-6-7-12 ที่มีจำนวนหน่อต่อต้น 3.00 และ 2.00 หน่อ ตามลำดับ (ตารางที่ 2) จำนวนหน่อจะมีปฏิสัมพันธ์กับขนาดของหัวเหือก ถ้าหน่อเยอะจะมีผลต่อการแก่แยงธาตุอาหารที่ไปสร้างหัว ทำให้หัวเหือกมีขนาดเล็กลงได้

ระยะห่างของหน่อ เหือกแต่ละสายต้นมีระยะห่างของหน่อแตกต่างกัน จากการทดลองพบว่า เหือกสายต้น PC1-10-8-19-6-7-12 มีระยะห่างของหน่อ 13.2 เซนติเมตร แตกต่างกับ ($p \leq 0.05$) กับสายต้น PC1-10-8-19-6-13 และพันธุ์พิจิตร1 ที่มีระยะห่างของหน่อ 7.33 และ 6.20 เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ 2) ระยะห่างของหน่อกว้าง เวลาชะเอาลูกช่อออกจะไม่ทำให้กระทบต่อการเจริญเติบโตของหัวเหือก

จำนวนลูกช่อ เหือกแต่ละสายต้นมีจำนวนลูกช่อไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$) จากการทดลองพบว่า เหือกสายต้น PC1-10-8-19-6-7-12 มีจำนวนลูกช่อ 6.00 หัว และสายต้น PC1-10-8-19-6-13 มีจำนวนลูกช่อ 7.00 หัว เปรียบเทียบกับพันธุ์พิจิตร1 ที่มีจำนวนลูกช่อ 7.50 หัว (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ความสูงต้น เส้นรอบวงโคนต้น จำนวนหน่อ ระยะห่างของหน่อ และจำนวนลูกช่อ ที่เป็นผลจากรังสีแกมมาต่อการกลายพันธุ์ของหัว *cornels* เหือกพันธุ์พิจิตร1 (*Colocasia esculenta* (L.) Schott. cv. Phichit1 ที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพิจิตร ปี 2557-2563

สายต้น	ความสูงต้น (ซม.)	เส้นรอบวงโคนต้น (ซม.)	จำนวนหน่อ (หน่อ)	ระยะห่างของหน่อ (ซม.)	จำนวนลูกช่อ (หัว)
PC1-10-8-19-6-7-12	78.0 b	28.4 a	2.00 b	13.2 a	6.00
PC1-10-8-19-6-13	80.0 b	27.7 a	3.00 ab	7.33 b	7.00
พิจิตร1	102 a	23.3 b	6.50 a	6.20 b	7.50
F-test	*	*	*	*	ns
CV. (%)	7.17	3.01	53.3	39.4	33.2

หมายเหตุ - ค่าเฉลี่ยในคอลัมน์เดียวกันที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ โดยวิธี DMRT

^{ns} ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ความกว้างและความยาวของหัว เพือกทุกสายต้นมีความกว้างของหัวแตกต่างกัน ($p \leq 0.05$) เพือกสายต้น PC1-10-8-19-6-7-12 มีความกว้างของหัว 11.9 เซนติเมตร และ PC1-10-8-19-6-13 มีความกว้างของหัว 11.7 เซนติเมตร แตกต่าง ($p \leq 0.05$) กับพันธุ์พิจิตร1 ที่มีความกว้างของหัวที่ 10.0 เซนติเมตร ขณะที่เพือกทุกสายต้นมีความยาวของหัวแตกต่างกัน ($p \leq 0.05$) เพือกสายต้น PC1-10-8-19-6-7-12 มีความยาวของหัว 16.7 เซนติเมตร และ PC1-10-8-19-6-13 มีความยาวของหัว 16.3 เซนติเมตร แตกต่าง ($p \leq 0.05$) กับพันธุ์พิจิตร1 ที่มีความยาวของหัวที่ 14.1 เซนติเมตร (ตารางที่ 3)

รูปร่างของหัวและสีของเนื้อ เพือกทุกสายต้นเมื่อนำมาวัดขนาดความกว้างและความยาวของหัว และดูรูปร่างจากลักษณะภายนอกพบว่า เพือกทุกสายต้นมีรูปร่างของหัวแบบรูปไข่ (elliptical) ในขณะที่สีของเนื้อพบว่า เพือกทุกสายต้นเนื้อมีสีม่วง (purple) (ตารางที่ 3; ภาพผนวก 1) เพือกที่เนื้อมีกลิ่นหอมส่วนใหญ่ลักษณะสีของเนื้อจะมีสีม่วง

ผลผลิต เพือกแต่ละสายต้นให้ผลผลิตต่อไร่แตกต่างกัน จากการทดลองพบว่า เพือกสายต้น PC1-10-8-19-6-13 ให้ผลผลิตมากที่สุด 4,053 กิโลกรัมต่อไร่ แต่ไม่แตกต่าง ($p > 0.05$) กับสายต้น PC1-10-8-19-6-7-12 (3,968 กิโลกรัมต่อไร่) แต่เพือกสายต้น PC1-10-8-19-6-13 ให้ผลผลิตต่อไร่สูงกว่า ($p \leq 0.05$) พันธุ์พิจิตร1 (ตารางที่ 3)

คุณภาพการบริโภค เพือกหอมเมื่อนำมาทดสอบคุณภาพพื้นฐานโดยการนั่ง สังเกตกลิ่น ความหอม ความหวาน และความนิยมของผู้บริโภคพบว่า เพือกหอมทุกสายต้นให้ความหอม มีความหวานเล็กน้อย (คะแนน 2 จาก 4) มีกลิ่นเล็กน้อย (คะแนน 1 จาก 3) และจากการให้ผู้บริโภคได้รับประทานพบว่า ผู้บริโภคนิยมเพือกหอมทุกสายต้นโดยได้คะแนน 4 (จาก 5 คะแนน) หรือได้รับความนิยมนมาก (ตารางที่ 3) ความหอมจะมีปฏิสัมพันธ์กับความนิยมของผู้บริโภค เพือกหอมเมื่อนั่งให้สุกแล้ว เนื้อเพือกนอกจากมีความหอมแล้วยังมีความร่วนคลุ ทำให้ได้รับความนิยมในการบริโภค

ตารางที่ 2 ความกว้างของหัว ความยาวของหัว ผลผลิต รูปร่างของหัว สีของเนื้อ และคุณภาพการบริโภค ที่เป็นผลจากรังสีแกมมาต่อการกลายพันธุ์ของหัว cormels เพือกพันธุ์พิจิตร1 (*Colocasia esculenta* (L.) Schott. cv. Phichit1 ที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพิจิตร ปี 2557-2563

สายต้น	ขนาดของหัว		ผลผลิต (กก./ไร่)	รูปร่างของหัว	สีของเนื้อ	คุณภาพการบริโภค (คะแนน)
	ความกว้าง (ซม.)	ความยาว (ซม.)				
PC1-10-8-19-6-7-12	11.9 a	16.7 a	3,968 a	รูปไข่	สีม่วง	4
PC1-10-8-19-6-13	11.7 a	16.3 a	4,053 a	รูปไข่	สีม่วง	4
พิจิตร1	10.0 b	14.1 b	3,598 b	รูปไข่	สีม่วง	4
F-test	*	*	*			
CV. (%)	6.18	4.23	6.05			

หมายเหตุ - ค่าเฉลี่ยในคอลัมน์เดียวกันที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความ

เชื่อมัน 95 เปอร์เซ็นต์ โดยวิธี DMRT

^{ns} ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

9. สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

ผลจากรังสีแกมมาต่อการกลายพันธุ์ของหัว cormels เฝือกพันธุ์พิจิตร1 (*Colocasia esculenta* (L.) Schott. cv. Phichit1) ดำเนินงานโดยการปลูกคัดเลือกและทดสอบสายต้นเฝือกโดยมีเฝือกพันธุ์พิจิตร1 เป็นพันธุ์ควบคุม มีดังนี้

ค่า LD₅₀ หรือค่าปริมาณรังสีที่ทำให้พืชตาย 50 เปอร์เซ็นต์ (50% lethal dose : LD₅₀) อยู่ที่ระดับปริมาณรังสี 8.00 เกรย์

เฝือกสายต้น PC1-10-8-19-6-7-12 ให้เส้นรอบวงโคนต้นกว้างกว่าพันธุ์พิจิตร1 จำนวนหน่อต่อต้นน้อยกว่าพันธุ์พิจิตร1 และมีระยะห่างของหน่อกว้างกว่าพันธุ์พิจิตร1 เฝือกสายต้น PC1-10-8-19-6-13 ให้ผลผลิตต่อไร่สูงกว่าพันธุ์อื่นๆ คือ 4,053 กิโลกรัมต่อไร่

10. การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลที่ได้จากผลจากรังสีแกมมาต่อการกลายพันธุ์ของหัว cormels เฝือกพันธุ์พิจิตร1 (*Colocasia esculenta* (L.) Schott. cv. Phichit1) สามารถเสนอเฝือกสายต้น PC1-10-8-19-6-13 เป็นพันธุ์แนะนำของกรมวิชาการเกษตรได้ และสามารถนำองค์ความรู้สายต้นเฝือกหอมพันธุ์แนะนำไปถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่เกษตรกรในเขตจังหวัดพิจิตรและเกษตรกรทั่วไปที่สนใจ ส่งเสริมให้เกษตรกรนำสายต้นเฝือกหอมพันธุ์แนะนำไปปลูก ทำให้สามารถลดต้นทุนการผลิตและได้ผลตอบแทนที่สูงขึ้นได้

11. คำขอบคุณ (ถ้ามี)

12. เอกสารอ้างอิง

กรมส่งเสริมการเกษตร. 2562. รายงานข้อมูลภาวะการผลิตพืช. แหล่งที่มา: www.doae.go.th, 23 มกราคม 2563.

ธนวัฒน์ แก่นศักดิ์ศิริและเตือนใจ โก้สกุล. 2549. ผลของรังสีแกมมาต่อกลีอกชิเนีย (*Sinningia speciosa*). ภาควิชาพฤกษศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ. วารสารวิจัย วิทยาศาสตร์ (Section T) ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 หน้า 13-23.

มาลินี พิทักษ์, สมศรี บุญเรือง, และรังสิมันต์ สัมฤทธิ์. 2537. การปลูกเฝือก. กลุ่มพืชไร่ กองส่งเสริมพืชไร่ กรมส่งเสริมการเกษตร, กรุงเทพฯ. 22 หน้า.

- วิชัย ภูริปัญญวานิช, วิไลลักษณ์ แพทย์วิบูลย์ และกนกพร บุญศิริชัย. 2550. ผลของรังสีแกมมาที่มีต่อการกลายพันธุ์พริก. การประชุมวิชาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนิวเคลียร์ครั้งที่ 10. แหล่งที่มา: <http://www.nst.or.th/nstconf/nst/nst10/BA/BA02.pdf>, 3 มกราคม 2555.
- สิรินุช ลามศรีจันทร์. 2540. การกลายพันธุ์ของพืช. พิมพ์ครั้งที่ 2. ภาควิชารังสีประยุกต์และไอโซโทป, คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ. 262 หน้า.
- Josue Jack., Farin Malamug., Susumu Yazawa and Tadashi Asahira. 1993. Morphological variants induced from shoot tips of taro (*Colocasia esculenta* (L.) Schott) treated with gamma radiation. [Online] Available: [www.sciencedirect.com/science /.../0304423894901317](http://www.sciencedirect.com/science/0304423894901317). May 3, 2012.
- Sajilata M.G, Rekha S. Singhal, and Pushpa R. Kulkarni. 2006. Resistant Starch–A Review. Institute of Food Technologists. Vol. 5, November 20, 2006.
- Seetohul, S., V. Maunkee and M. Gungadurdoss. 2009. Improvement of Taro (*Colocasia esculenta*) Through In Vitro Mutagenesis. Plant Mutations in the Genomics Era. pp 296-299.

13. ภาคผนวก

ภาพผนวกที่ 1 ลักษณะเนื้อสีเหลืองและรูปร่างของหัวเผือกแบบรูปไข่ (unbranched conical) ของเผือกสายต้น PC1-10-8-19-6-13